

Maloměstské realistické karikatury Václava Štecha

Recenze knihy Hloží

Světlozor: obrázkový týdeník – 1896, roč. 30, č. 34, s. 406

- Hloží. Humoresky a obrázky vyšly nákladem Bursíka a Kohouta.
- Štechovo literární jméno založil maloměstský genre.
- Humor, který se zde nachází je typickým Štechovým humorem.
- Svou veselost, jarost, lehkost a svěžest myslí přenáší na čtenáře.
- Vítaným předmětem Štechova humoru i jeho satiry jsou zvrácenosti, slabé stránky maloměstských lidí, sobeckost, duševní omezení.
- Několikrát velmi trefně zachycuje maloměstskou hospodskou společnost.
- Za přednost jeho humoru pokládáme mimo jiné i to, že se nevyšinuje z klidné úrovně, veselé myslí a nakonec se stejně smíruje se životem a ve čtenáři chce způsobit smír.
- Jeho humor nechodívá do hloubky, řidčeji překvapivý neočekávanými obraty, má vtípnou formu.
- Veselohry:
 - Maloměstský pepř kotví
 - Klíček – látky ze spolkového života
 - Krise – látky ze spolkového života
 - Přebité triumfy – obecní samospráva
 - Král šosáků – mírně fraškovitý nápad

Recenze knihy U tří bláznů

Osvěta – 1900, roč. 30, č. 4, s. 365-366

- Autor sáhl do nedávné minulosti českého venkovského města, do 60. let 19. stol.
- Obrázek malého města a jeho života z 60. let a z prvních dob autonomní působnosti našich zastupitelstev by byl poutavý a autorovi by poskytoval hojné látky, všechny ty drobné spory a útěchy by nás zajímaly – tyto stránky však Štech pominul, některých z nich se jen letmo dotknul.
- Štech vytkl své povídce úkol užší. Nejde mu o město a jeho život, ale o smyslné choutky tří mužů.
- Důležité veřejné události vyvěravají z pohnutek ryze soukromých.
- Látka jeho povídky je až na smutný konec veseloherní.
- Fascinující se jeho způsob, jakým ji rozvíjí, jak scény a situace přivozuje, jak střádá výbušné látky a připravuje půdu událostem příštím.
- Některé však z takových prostředků veseloherních jsou v povídce méně vítány (tupý bezkrevný Schütz, úmrtí hraběte, divná Vokálova láska k rodnému domu, která vede vraha do města jen proto, aby se v domě „u tří bláznů“ oběsil – to však vede k pochybnostem).
- Spisovatel příliš mnoho vypravuje a jeho dílo nedýchá vnitřním životem.

Obě recenze byly napsány F. V. Vykoukalem.